

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/228/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219200425
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4219200425.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpený JUDr. Pavlom Pospechom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, Senec, IČO: 51 474 786 proti žalovanej: T. Q. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., D. XXXX/XX, o zaplatenie 756,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 11. júla 2019 č. k. 13Csp/25/2019-55 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 281,69 eura s 0,55 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 281,69 eura od 06. 03. 2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 281,69 eura, v časti zmluvnej pokuty 0,04 % denne, v časti náhrady nákladov a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1, 2, § 9, § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52, § 53 ods. 2, 3, 4, 5, § 544, § 44 ods. 2, § 43a ods. 1, § 43 c ods. 1, § 45 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. Uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 04. 02. 2019 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 756,89 eura so zmluvnou pokutou 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 756,89 eura od 06. 03. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.110 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.110 eur, len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 756,89 eura do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,04 eura a súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 24. 10. 2014 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500086140, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 1.110 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 35,10 eura, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátky č. 13 o viac ako 3 mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhod splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanej doručené dňa 18. 02. 2016. V súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhod splátok dňa 06. 03. 2016.

Celková suma dlhu neuhradených splátok predstavuje súčet neuhradených splátok, zosplatnených na základe uvedených skutočností a predstavuje sumu vo výške 756,89 eura, keď žalovaná zaplatila len sumu vo výške 717,31 eura. Z dôvodu omeškania so splácaním splátok, ako aj zosplatnenej sumy, žalobcovi v zmysle článku 8 ods. 8.1 zmluvy vznikol nárok na zmluvné pokuty vo výške 0,04% denne od 06. 03. 2016 do zaplatenia a úrok z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil s poukazom na nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovali priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. V súvislosti so zaslaním pokusu o zmier pred začatím súdneho konania právny zástupcom si žalobca uplatnil náhradu nákladov titulom odmeny za právnu službu pozostávajúcu z jedného úkonu, z ktorého náhrada predstavuje sumu 61,74 eura a paušálna náhrada vo výške režijného paušálu v sume 10,30 eura. Súd prvej inštancie poukázal na bod 5., 6. a 13. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500086140 a uviedol, že podľa 5. časti tlačiva Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500086140, označenej ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur, žalovaná mala žiadať o úver vo výške 1.110 eur, so splatnosťou 42 splátok a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 35,10 eura, resp. informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 60,67 eura. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola označená sumou 1.585,20 eura, pri texte predpokladaná RPMN (ročná priemerná miera nákladov) za úver je uvedený údaj 26,17%, ročná úroková sadzba úveru bola označená údajom 18,08%. Priemerná RPMN za úver je označená údajom 44,06 %. Podľa 6. časti uvedeného tlačiva, označenej ako údaje o schválenom revolvingovom úvere, a vyplnenej ručne, mala byť žalovanej poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) vo výške 1.110 eur so splatnosťou 42 splátok a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 35,10 eura, resp. informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) 60,67 eura. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola označená sumou 1.585,20 eura, pri texte RPMN za úver je uvedený údaj 25,77%, ročná úroková sadzba úveru je označená údajom 18,08%. Priemerná RPMN za úver je označená údajom 44,06 %. Podľa 13. bodu tlačiva Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500086140 - Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy). Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prípade Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500086140 nemal za preukázanú (v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 43a ods. 1 a § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka) existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán v časti údaju o RPMN, keď aj v danom prípade podľa bodu 5. tlačiva žiadosti/zmluvy vyplneného žalovaným mala byť predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17%, avšak podľa žalobcu (bod 6. tlačiva žiadosti/zmluvy vyplnených žalobcom) bola RPMN za úver „len“ vo výške 25,77%. Teda prijatie oferty (žiadosti, resp. návrhu) žalovanej na uzavretie zmluvy žalobcom obsahuje zmenu v časti údaju o (hoc aj predpokladanej) RPMN, preto je novým návrhom zmluvy, s poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najmä keď údaj o RPMN je taktiež podstatnou náležitosťou písomnej úverovej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014). Pokiaľ žalobca v konaní nepreukázal ani existenciu a ani doručenie vyjadrenia písomného súhlasu žalovanej so zmenami žalobcu v akceptácii oferty, medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500086140 z 24. 10. 2014 písomne. Absencia písomnej formy úverovej zmluvy predpokladanej v § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Navyše, v takto údajne podľa bodu 13. tlačiva Žiadosti/Zmluvy strán sporu absentujú podstatné náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. termíny splátok) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014, pričom kvalifikovaná oferta (návrh zmluvy) musí obsahovať všetky obligatórne náležitosti právneho úkonu, ktorý má jej akceptáciou vzniknúť. Absencia, či už údaju o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či údaju o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, či údaj o termínoch splátok, má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tlačivo Oznámenia veriteľa o schválení úveru z 24. 10. 2014, je taktiež len (novým) jednostranným návrhom žalobcu na uzavretie zmluvy, keď sú v ňom oproti údajom z návrhu - žiadosti - žalovanej nielen zmeny vo výške RPMN úveru, ale aj

rozšírenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to napr. o údaj o termíne splatnosti prvej splátky (01. 12. 2014), o termíne konečnej splatnosti úveru (01. 05. 2018), o dátume splatnosti splátok (1.), o dátume nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy (24. 10. 2015). Pokiaľ žalobca v konaní nepreukázal ani existenciu a ani doručenie vyjadrenia písomného súhlasu žalovanej podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka s návrhom zmluvy žalobcu v podobe Oznámenia veriteľa o schválení úveru z 24. 10. 2014 s „novými“ údajmi oproti žiadosti (oferty) žalovanej, potom žalobca nepreukázal uzavretie písomnej úverovej zmluvy medzi stranami sporu, najmä keď s poukazom na § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zmluva uzavretá (až) okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Aj keď žalobca tvrdil, že žalovanej poskytol úver vo výške 1.110 eur, podľa výpisu z účtu, dňa 24. 10. 2014 bola v prospech žalovanej poukázaná len suma vo výške 999 eur. V danom prípade žalobca nepreukázal písomné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a tak s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 je žalovanou čerpaný úver vo výške 999 eur bezúročný a bez poplatkov, pričom žalovaná nepoprela, že úver vo výške 999 eur z finančných prostriedkov žalobcu čerpala. Pokiaľ medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná uhradila žalobcovi na sumu bezúročného a bezpoplatkového úveru (vo výške 999 eur) len sumu vo výške 717,31 eura, potom rozdiel medzi žalovanou čerpanou sumou a sumou úhrad žalovanej predstavuje dlh žalovanej vo výške 281,69 eura. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 281,69 eura zamietol ako nedôvodnú. Súdu tiež poznamenal, že rovnaká by bola aj výška prísudku v prípade, keby žalobca akceptoval v danom prípade ofertu žalovanej bez zmien, a to pre absenciu podstatných náležitostí úverovej zmluvy, v dôsledku čoho by sa čerpaný úver s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona taktiež považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu. Pokiaľ však nedošlo k uzavretiu zmluvy strán sporu písomne, nebola splnená ani podmienka § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Bez perfektnej písomne uzavretej zmluvy absentuje aj písomné dojednanie o zmluvnej pokute, a teda žalobcovi nevznikol nárok na zmluvnú pokutu. Keby aj bola úverová zmluva strán sporu uzavretá písomne, žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a jej výšku v bode 8.1 svojho formulárového tlačiva Žiadosti/Zmluvy. S poukazom na § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka je aj v tejto spotrebiteľskej veci daná zákonná domnienka, že zmluvné „dojednania“ dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade opak nepreukázal, a tak súd konštatoval, že žalovaná štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľskej zmluve, podpísala dňa 20. 10. 2014 bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára Žiadosti/Zmluvy žalobcu, s vopred určenými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovanou, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca v tomto konaní nevyprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania s úhradou) bola so žalovanou dohodnutá prejavom vôle žalovanej, teda, že žalovaná mala možnosť ovplyvniť dojednania o zmluvnej pokute v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na nemožnosť žalovanej ovplyvniť text zmluvných dojednaní v žalobcom vopred formulovanom tlačive zmluvy, súd zmluvné dojednania o povinnosti spotrebiteľa - žalovanej - zaplatiť zmluvnú pokutu považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 citovaného zákona neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky - v danom prípade - iným právnym zástupcom. Žalobca nielenže nepreukázal, že by Advokátsku kanceláriu JUDr. Andrea Cviková s. r. o. splnomocnil vo veci pohľadávky súvisiacej s čerpaním sumy 999 eur na dajaký úkon, ale ani netvrdil a nepreukázal, že uvedenou advokátskou kanceláriou písomne vypracovaný pokus o zmier z 10. 03. 2016 bol podaný na pošte a doručený žalovanej. Obdobne žalobca nepreukázal dôvodnosť takéhoto právneho úkonu tvrdeného právneho zástupcu, najmä keď v žalobe tvrdil, že zaslal žalovanej viaceré upomienok, ako aj pokus o zmier pred začatím rozhodcovského konania, ako aj krátke textové správy (sms správy), resp. na plnenie bola žalovaná vyzvaná aj telefonicky, resp. osobne. Žalobca vôbec nepreukázal, že by mu vznikol akýkoľvek náklad spojený s mimosúdnym uplatnením pohľadávky spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s. r. o., preto ani nie je zrejماً dôvodnosť nároku na jeho náhradu. Z dlžnej sumy istiny vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 06. 03. 2016 bola vo výške 0,05%. Súd

s poukazom na § 216 ods. 1, 2 CSP žalobcovi priznal len úrok z omeškania v uplatnenej výške 0,55% ročne, avšak len z prísudku vo výške 281,69 eura a žalobu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (33,93%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny je úspechom žalovanej (66,02%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keď zo spisu nevyplýva, že by jej vznikli trovy konania.

2. Proti tomuto rozhodnutiu, v jeho zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, udávajúc, vo vzťahu ku konečnej splatnosti úveru, že z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru a z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/11/2014-166. Termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“, pričom zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Tiež poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvádzaním termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12. 10. 2017, keď dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z. z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 02. 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017 a na to, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie, toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžadovať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam, keďže táto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. Tzv. rozčleňovanie splátky je výklad založený na nesprávnom výklade zákona. Znenie zákona č. 129/2010 Z. z. síce je nepresným prevzatím Smernice 2008/48/ES, to však súd nezabúva na povinnosti pri výklade vnútroštátnej normy prihliadať na základe nepriameho účinku také ustanovenia úniijného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Výsledok sledovaný smernicou je povinný pri rozhodovaní zabezpečiť aj súd členského štátu. Žalobca ďalej uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere má písomnú formu. Všetky právne úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t. j. také, bez ktorých by nešlo o právny úkon. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalovaná požiadala o úver 1.110 eur so splatnosťou 42 mesiacov, pri výške mesačnej splátky 35,10 eura. Z bodu 6 vyplýva schválenie úveru vo výške 1.110 eur, pri splatnosti 42 mesiacov a pri výške splátok 35,10 eura. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia súdu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme dôvodné nie sú. Návrh na uzavretie zmluvy, a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údají RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Ak súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj medzi stranami dohodnutý nebol, potom by v prvom rade mal zdôvodniť, že tento údaj sa dá dohodnúť. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase, nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalobca neurčil údaj RPMN schváleného úveru, či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z. z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa

vzorca stanového zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou hodnotou v bode 5. každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z. z. V takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/60/2017-74 zo dňa 31. 05. 2017. Žalobca tiež namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti zamietajúcej uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté, nespôsobuje jeho neplatnosť. Jasne a nesporne to vyplýva z § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho predpisu (§3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.). Súd prvej inštancie rozhodnutie o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú všeobecné, neurčité a nepreskúmateľné a súčasne ktoré sú v rozpore s § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Závery súdu prvej inštancie sú po právnej stránke nesprávne. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napádanej časti tak, že žalobe vyhovie a žalovanú zaviazal k povinnosti náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku, ako i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

5. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 01. 02. 2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 756,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 756,89 eura od 06. 03. 2016 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.110 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.110 eur, len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 756,89 eura do zaplatenia. Tiež sa domáhal náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,04 eura, ako i náhrady trov konania. V žalobe dôvodil, že dňa 24. 10. 2014 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500086140, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.110 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 35,10 eura, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára. Na základe žiadosti žalovanej sa s touto dohodli na odklade splátok č. 10, 11, 12 a tieto sa žalovaná zaviazala splatiť ako splátky č. 43, 44 a 45. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátky č. 13 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok, ktoré oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 18. 02. 2016. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené a predstavuje sumu 756,89 eura. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne i celej zosplatennej sumy, žalobcovi vznikol nárok na zmluvné pokuty, pričom popri tomto nároku si žalobca v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil i nárok na úrok z omeškania.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločensvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petitom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

10. Prejednávajúc podané odvolanie žalobcu, s ohľadom na jeho rozsah a odvolacie dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

11. K podanému odvolaniu žalobcu, z hľadiska jeho odvolacích dôvodov, je potrebné uviesť, že toto nebolo spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v prospech odvolateľa.

12. I keď žalobca v podanom odvolaní primárne namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodu nesprávne ustáleného záveru súdu o absencii podstatných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie a rovnako i odvolací súd za primárny dôvod zamietnutia časti podanej žaloby považoval skutočnosť, že v danom prípade zmluva o úvere uzavretá nebola.

13. Žiadosť o poskytnutie úveru zmluvy o revolvingovom úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Ak žalobca zmenil niektoré z dohodnutých náležitostí zmluvy, v danom prípade výšku RPMN za úver (z 26,17% na 25,77%), fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalovanej, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či táto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Tento nový návrh musel byť prijatý žalovanou v zákonom predpísanej písomnej forme. K písomnému prijatiu nového návrhu zo strany žalovanej nedošlo, preto zmluva o revolvingovom úvere vzniknúť nemohla. Po vyplnení bodu 5 zmluvy mala mať žalovaná všetky informácie, za akých bude úver poskytnutý. Ak po vyplnení tohto bodu žalovanou (či už samou, alebo v spolupráci so žalobcom) došlo k zmene podstatnej náležitosti zmluvy, nedošlo k prijatiu návrhu, a to bez ohľadu na to, že spôsob výpočtu RPMN je stanovený právnym predpisom. Výšku RPMN však ovplyvňujú vstupné údaje, ktoré musia byť stranami dohodnuté, teda aj keď spôsob výpočtu RPMN stanovuje zákon, teda nejde o dohodu medzi stranami o RPMN, výška RPMN závisí od údajov, na ktorých musí dôjsť medzi stranami k dohode. Ak došlo od 20. 10. 2014, kedy žalovaná vyplnila údaje o požadovanom revolvingovom úvere, do 24. 10. 2014, teda za štyri dni k zmene RPMN úveru, znamená to, že muselo dôjsť k zmene údajov, od ktorých závisí výška RPMN vypočítaná v zmysle zákona. Aj za predpokladu existencie ústneho, či konkludentného súhlasu s novým návrhom zmluvy, čo ale nebolo preukázané, k uzavretiu zmluvy by pre nedostatok predpísanej formy nedošlo. Pokiaľ potom súd prvej inštancie ustálil takýto právny záver, s uvedeným sa odvolací súd stotožňuje. Rovnako sa stotožňuje i s tým, že v nadväznosti na vyššie uvedené konštatovanie absentuje i písomné dojednanie o zmluvnej pokute, čo bez ďalšieho znamená, že nárok žalobcu ani v tomto rozsahu nie je daný. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. Odvolací súd ešte dodáva, že na vyššie uvedené správne prijaté závery súdu prvej inštancie už nemalo žiadny vplyv to, či zmluva obsahovala, resp. neobsahovala ďalšie zákonné a obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. V tomto ohľade už ani nie je opodstatnené zaoberať sa ďalšou (i keď primárne a rozsiahle prezentovanou) odvolacou námietkou žalobcu vo vzťahu ku

konečnej splatnosti úveru a k údajom o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania, keďže na výsledok tohto sporu to nemá žiadny vplyv. I keď v tomto ohľade je namieste uviesť, že z hľadiska tejto odvolacej argumentácie žalobcu (konečná splatnosť úveru a započítavanie splátok na úver) je jeho argumentácia dôvodná, uvedené však nemá žiadny vplyv na výsledok tohto sporu a správny záver súdu prvej inštancie, že medzi stranami k uzatvoreniu zmluvy nedošlo, preto sa k tejto odvolacej argumentácii odvolací súd bližšie nevyjadruje, pretože tak ako už uviedol, nemalo by to žiadny vplyv na správny záver súdu prvej inštancie o nedôvodnosti časti uplatneného nároku žalobcu v rozsahu zamietajúceho výroku súdu.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej úspešnej v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo nesporne zrejmé, že jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).